

мило птиче, че ме обиде! Прикажи ми, какво става на земя-та, попѣй ми пѣсница.

„Да ти прикажж, што става на земя-та, да ти попѣж пѣснь“, подкачило славийче-то.

И запѣло съ такъвъ гласъ, штото горкийъ за-творникъ поронилъ сълзи отъ радостъ, паднхлъ на рогозина-та и все плакалъ и слушалъ

Славий-тъ пѣлъ: „Вчера утрина въ зори, бѣше хладно и приятно! Азъ прѣхврѣкнхъ на твоя-та кжштица, кацнхъ на зелено-то орѣхово клонче прѣдъ отворений прозорець и все пѣхъ и пѣхъ. Твое-то малко дѣтенце бѣше въ люлка, и, като ме видѣ, отвори голѣми-тѣ си ясни очички и запита: „кждѣ е тате? кждѣ е тате“ и слушаше пѣсни-тѣ ми . . .

„Твой-тѣ роднини плачатъ, кога си докарать на умъ-тѣ за тебе. Тии те обичать, много те обичать, много имъ се иска да те видятъ. Не грижи се! Богъ виде, че ти си правъ: лоши-тѣ людие ште те пустнхтъ и ти пакъ ште излѣзешъ на свобода, на видѣло, на чистъ въздухъ!

„Дѣца-та ти ште те миловать и цѣловать. Ште бжде тиха лѣтна вѣчера, трайна сѣнка ште се проточи подъ дрѣвета-та, на слънце ште зальска стѣкло-то по прозорци-тѣ; а ти ште седнешъ на стѣлба-та и ште приказовашъ на дѣца-та, какво си теглилъ.

„Ште ги учишь, кога порастхтъ, да не даватъ на лоши-тѣ да правятъ лоши работи, да се не сърдятъ на лоши-тѣ людие, а да молятъ Бога, всички-тѣ людие да се обичать едни други, като братя . . .

„И дѣца-та ти ште те послушать. Кога тии порастхтъ, ште ги видишь добри и честни, ште видишь, какъ тии помагатъ на сиромаси-тѣ. Ти ште живѣешъ много и много! Коса-та ти ште побѣлѣе,